

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

2. Dies Julii. Quidquid magnum sub Deo, illud minus est Virgine.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

Junius.
rendo monent, vel monendo frœnant, vel frœnan-
do retrahunt à malo, vel retrahendo à malo urgunt,
incitant, impellunt ad omnia bona. Quid igitur fa-
cilius, quāni facere bonum? Hic tantum adhibenda
est cautela, ne confundamus bona, & mala. Anxi-
ties est humanorum conditio bonorum; & quæ nu-
quam vel tota proveniat, vel nunquam perpetuo
claret; inest singulis, quod inexpertus ignoret, exper-
tus horreat. Nihil mortalibus bonis, est immor-
tale, volvunt humana vices crebræ, & omnium re-
rum fuga fit. Videre licet magna gaudia ex insigni-
bus malis; & immensa mala ex gentibus gaudiis.
Quid stupes? Hæc est inferiorum conditio, sic ad
tempus quiescere, sic moveri, pompa est; ostendun-
tur istæ res, non possidentur; dum placent, transfe-
unt. Cùm igitur hæc sit mortalis hujus vitæ sors;
ut mala bonis, zizania trito; lolia liliis, mœstal-
lis; tineæ floribus intermisceantur: unum superet
remedium, separare pretiosum à vili, mundum abe-
mundo, lucem à tenebris, bona à malis. In quo ne-
gotio, nostra posthac sudabit industria, cùm juri
Poëtam:

Sunt bona mixta malis; sunt mala mixta bonis.

2. D I E S J U L I I .

Quidquid magnum sub Deo, illud minus
est Virgine. *S. Anselm. de Excel. B.V.*

I. Po

Junius.
trœnar-
urgent,
gitur fa-
hibenda
Annia
uæ nur-
perpetuo
et, exper-
immor-
nium re-
insigni-
gaudiu-
o, sic ad
tendun-
, trans-
tæ sors;
cesta la-
superer-
um abe-
quo ne-
im jura
bonis.

Julius.
Post magnum
Deum, nihil
majus Matre
Dei.

Tessera.

509

I. Postquam ille, qui nos visita-
vit oriens ex alto, circum-
scripserat se Virginis ute-
ro, & illa voluit visitare suam co-
gnatam, sacro divini prodromi partu gravidam. Illa,
cui Dominus ficerat magna, cui se submittit omnis
creata Magnitudo, invisit illam, quæ erat Mater il-
lius, qui futurus erat magnus coram Deo, & homini-
bus. Quid sub cœlo, vel in cœlo tam magnum, quam
Mater illius, cujus magnitudinis non est finis? sed
pace tuâ, ô Virgo! vide, quo progrediar: audi, quid
eloquar. Unde quæso illa in te magnitudo, ut Dei
Mater efficereris, nisi à me? Fuisse quantumvis hu-
milis, & pudica, & prudens; fuisse, licet omnium
virtutum laude præcellentissima; nihil hæc tibi tan-
tum ad honorem suffragata essent. Nisi enim scele-
ra, & peccata mea fuissent; nunquam Dei Filius, de
sinu Patris in sinum tuum delapsus fuisset: nisi mali-
zia mea ascendisset ad cœlum; nunquam illa Maje-
stas descendisset ad terram. Etenim, sine me pecca-
to, quid opus fuisset Redemptore? sine me ægro-
tante, quid opus fuisset Medico visitante, & curan-
te? Itaque nisi mei miseri miseriariis; propè dixerim,
te à jure, ab æquitate, ab officio discessuram, neque
quidquam obstare, quominus actione ingratia tecum
experiar,

II. Grati igitur animi ratio exigit à te, ut quo pec-
cante, Dei Matris honore ac nomine gaudes; eo-
dem etiam pœnitentiam agente, patronæ ejusdem
munere fungaris. Exultavit hodie in Cognatæ tuæ
utero infans: in tua est manu, ut hodie totum cum
Angelis exultet cœlum; ad illos enim, sic testante

tu

tuo Filio , gaudium ingens permanat , ex me peccatore pœnitentiam agente. Ne igitur , me deserendo , hanc illis voluptatem eripias : patere ad summum illorum, æternumque gaudium ; quo in cœlo fruuntur , hunc etiam lætitia cumulum accedere. Neque tibi JESU meus , Filius tuus , non poterit , pro me roganti , tibi obsequi. Evidem eidem omnis præcisa est ratio recusandi. Quid enim poterit dicere , plura esse peccata mea , quâm ut eorum numerus possit iniiri ? at longè est major numerus misericordiarum suarum , quâm iniquitatum mearum. Et magis peccavit Cain dicendo : (a) *Major est iniquitas mea, quâm ut veniam merear*, quâm quod fraternalè cæde se inquinasset. Num apertè , & rotundè respondebit se nolle mihi ignoscere ? at contra pollicitationem suam venire sustinebit , qui toties in facis literis edixit : simul ac peccator tactus dolore cordis intrinsecus , unicam ex oculis lachrymulam expresserit ; statim se : omnia illius peccata in oblivionem adduceturum.

III. Vis misericordiam tuam non tam impetrem , quâm extorqueam ? Si Filius tuus , vix jam Filius hominis , quia vix homo , cùm penderet è cruce ; & tu stares juxta crucem , illis ipsis , qui crucifigendo ei vitam aufererebant , vitam suam offerebat , & cùm illa delicti veniam : quid non faciet pro te Mater sua , à qua accepit vitam ? Si Filius tuus , ut Deus , rebus etiam inanimis , tot ; ac tanta illis non pertinetibus , sed ultrò , contulit beneficia ; quid faciet pro te à qua accepit , quidquid est hominis , in corpore hominis ? potissimum obsecrant te , & veluti imperante

ex

(a) *Gen. 4.*

Julius,
ne pecc.
ferendo,
sumnum
o fruu.
Nequ
, pro
nis pra
dicere,
numerus
isfericor
um. Ei
iniqu
d frater
ndē rel
ra polli
in facris
e cordis
xpresse
nemad

n impe
jam fi
è cruce
figendo
& cùm
Mater
Deus,
etenti
prote
ore ho
perant
ex

Tessera. 511
ex jure materno? Bonis filiis p̄ces Matris pro im-
perio sunt: quis melior filius, quām JESUS? quā
melior mater, quām MARIA? quā obligatio ma-
jor, quām hujus optimi Filii, erga optimam Matrem?
Optimus Filius optimæ Matris, potest efficere, ut u-
no momento, qui fui pessimus, fiam optimus; imò,
ut qui fueram inter optimos, novissimus, fiam pri-
mus, & qui fueram primus inter pessimos, fiam no-
vissimus. Filius tuus verbo virtutis suæ fecit omnia
esse, non poterit eodem efficere mihi uni benè esse?
Ut mihi benefacias, satis est mihi, benedicas? Dicam
ergo cum Ecclesia, filius Ecclesiæ:

Nos, cum prole pia, benedicat Virgo Maria.

3. DIES JULII.

Homo cùm peccasti, aliud esse cœpisti,
& quod eras, esse desisti, ut fieres ex
homine pecus. *S. Ambros. in Psal. 118.*

Quidquid I. *vis, hoc es,* **H**omo naturâ unus, affectûs
diversitate fit varius; est enim,
vel CARNALIS, vel ANI-
MALIS, vel SPIRITUALIS. Carnalis
est, qui belluæ ritu, divina & humana negli-
git; cuius vita, corporis est ancilla, solo negotiosa
cibo, somno, libidine; & huic convenit prædicta
tellera: dum enim carni nimium lenocinatur; jam
ab eo, qui fuerat à Deo conditus, plane fit alius,
quia fit pecori simillimus. Animalis est, qui judicio
sensus humani, quid decens, honestumq; sit, sentiat;

8c